

2025-06-13
Sygn. akt II. K. 4074/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy w II Wydziale Karnym w składzie:
Przewodniczący: SSR Beata Słoj
Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Jedynak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Śródmieście
Wschód w Krakowie Radosława Przybyły

w sprawie karnej Zbigniewa Kękusia

oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k. i inne

postanawia

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 2 k.k. i art. 102 k.k.
umorzyć postępowanie karne przeciwko Zbigniewowi Kękusowi o to, że:

1. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl znieważył prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie Włodzimierza Barana w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, używając wobec niego słów obraźliwych, i pomówił go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla pełnionego przez niego stanowiska,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

2. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wzór ogólny) (01.07.15 r.) II

1

dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału IX Rodzinnego, Ewę Hańderek w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

6. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędziego Sądu Apelacyjnego Jana Kramera w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, używając wobec niego słów obraźliwych, i pomówił go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

7. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędzię Sądu Apelacyjnego w Krakowie Marię Kus-Trybek w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

8. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wzór ogólny) (01.07.15 r.) II

3

2025-06-13
L.dz. 27.06.12
Dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył publicznie Wiesławę Zoll, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu adwokata,

tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył SSR delegowaną do Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału IX Rodzinnego Agatę Wasiliewską-Kawalek w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

4. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył SSR delegowaną do Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału IX Rodzinnego Izabelę Strózik w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

5. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wzór ogólny) (01.07.15 r.) II

2

Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędzię Sądu Apelacyjnego w Krakowie Annę Kowacz-Braun w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

9. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie, pełniącą funkcję Przewodniczącej Wydziału IX Rodzinnego, Agnieszkę Okdejak w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla jej stanowiska,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

10. w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestwierdzonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkelus.w.interia.pl, znieważył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Teresę Dyręgę w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wzór ogólny) (01.07.15 r.) II

4

11. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, zniewazył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Danutę Kłopińską w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej w opublikowanym piśmie z datą 26 kwietnia 2004 r. słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

12. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, zniewazył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Jadwigę Osuch w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej w opublikowanym piśmie z datą 26 kwietnia 2004 r. słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

13. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, zniewazył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Annę Karce-Wojnicką w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej w opublikowanym piśmie z datą 26 kwietnia 2004 r. słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

14. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 13 kwietnia 2004 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, zniewazył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie Małgorzatę Ferek w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej w opublikowanym piśmie z datą 26 kwietnia 2004 r. słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wszór ogólny) (01.07.15 r.) II

5

publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

15. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r., w Krakowie, za pośrednictwem strony pod domeną zkrkus.w.interia.pl, zniewazył Sędzię Sądu Okręgowego w Krakowie, pełniącą funkcję prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie Małgę Rymar w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, używając wobec niej w opublikowanym piśmie z datą 1 kwietnia 2005 r. słów obraźliwych, i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla jej stanowiska,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

16. w bliżej niestalonej dniu w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r., w Krakowie, za pośrednictwem strony pod domeną zkrkus.w.interia.pl, zniewazył Sędzię Sądu Apelacyjnego Krzysztofa Soblerajskiego w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, używając wobec niego w opublikowanym piśmie z datą 17.02.2005 r. słów obraźliwych, i pomówił go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przestępstwo z art. 216 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. umorzyc postępowanie karno przeciwko Zbigniewowi Kękusowi o to, że:

17. w bliżej niestalonej dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestalonej dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r., za pośrednictwem strony pod domeną zkrkus.w.interia.pl, zniewazył urząd Rzeczelnika Praw Obywatelskich, używając wobec piastującego go Andrzeja Zolla słów obraźliwych, i pomówił go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla piastowanego urzędu,

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wszór ogólny) (01.07.15 r.) II

5

tj. o przestępstwo z art. 226 § 3 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

18. w bliżej niestalonej dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu publicznie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zsopo.webpark.pl, a w bliżej niestalonej dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r., za pośrednictwem strony pod domeną zkrkus.w.interia.pl; rozpowszechniał wiadomości z rozpraw sądowych prowadzonych z wyłączeniem jawności przed Sądem Okręgowym w Krakowie Wydziałem IX Rodzinnym w sprawie sygn. I CR 603/04 z własnego powództwa o rozwód,

tj. o przestępstwo z art. 241 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze przyznał adwokatowi Robertowi Brykowi z Kancelarii Adwokackiej przy ul. Kraszewskiego 5 w Dębicy ze Skarbu Państwa kwotę 2066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści groszy) tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu;

IV. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Na oryginalne właściwe podpisy
za zgodność
Stawski Sekretarz
Magdalena Jędrzejak

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 15 marca 2016 r.,
sygn. akt II. K. 407/13

W dniu 13 czerwca 2006 r. do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Zbigniewowi Kękusowi, któremu zarzucano popełnienie czynów z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 226 § 3 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 241 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Decyzją Sądu Najwyższego sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dębicy.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II. K. 451/06, Sąd Rejonowy w Dębicy skazał Zbigniewa Kękusia za zarzucane mu czyny na karę łączną grzywny, eliminując z opisu wszystkich czynów stwierdzenie, iż oskarżony założył stronę internetową zkrkus.w.interia.pl, oraz uzupełniając opisy czynów o stwierdzenie, iż oskarżony dopuścił się ich wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Wyrok uprawomocnił się w dniu 27 grudnia 2007 r.

W dniu 15 września 2010 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie (II. Ko. 283/10) wznowił postępowanie w sprawie Zbigniewa Kękusia odnośnie czynów opisanych w postanowieniu w punktach 1, 3-17, uchylił wyżej opisany wyrok Sądu Rejonowego w części dotyczącej tych czynów i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania. Wznowienie nastąpiło na wniosek obrońcy skazanego Zbigniewa Kękusia. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał na uchybienie Sądu Rejonowego, polegające na rażącym naruszeniu praw materialnego przez niewskazanie w opisach wyżej wymienionych czynów wszystkich znamion zarzucanego przestępstwa, opisywanych w art. 226 § 1 k.k., którego treść uległa zmianie w trakcie postępowania na skutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 r.

Akta sprawy ponownie trafiły do Sądu Rejonowego w Dębicy, po czym zostały przekazane do Prokuratora Generalnego, po uprzednim zawieszeniu postępowania z uwagi na planowaną przez Prokuratora kasację na korzyść Zbigniewa Kękusia odnośnie dwóch pozostałych czynów, opisanych w postanowieniu w punktach 2 i 18.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV. K.K. 372/11, uchylił wyrok SR w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r. w części dotyczącej tych czynów i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania. Sprawy po wznowieniu i po uchyleniu wyroku w wyniku kasacji zostały połączone do łącznego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Dębicy umorzył postępowanie odnośnie czynów z punktów 1-16, a dwa pozostałe

MS K post. 1 Postanowienie sądu pierwszej instancji (wszór ogólny) (01.07.15 r.) II

7

włączył do odrębnego rozpoznanie. Orzeczenie to zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie w dniu 27 sierpnia 2013 r., II. Kz. 246/13, wskutek zażalenia oskarżonego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, iż należało ustalić konkretne daty, w których doszło do przedawnienia karalności czynów zarzucanych oskarżonemu i wyraził określili, dlaczego sąd nie widział możliwości uniewinnienia oskarżonego (k. 4390-4395, t. XXVI).

Sąd zważył, co następuje:

W toku postępowania ustalono, że na stronie internetowej Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zasosno.webpark.pl oraz na stronie zkekus.w.interia.pl umieszczone były pisma Zbigniewa Kękusia, adresowane głównie do sądów, ale także do organów państwowych, w których znieważał i znieważał on sędziów Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w Krakowie, a także adwokata Wiesława Zoll oraz znieważał i poniżał ówczesnego Rzecznika Praw Obywatelskich Andrzeja Zolla. Ponadto w pismach tych podawane były informacje o postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Krakowie z powództwa Zbigniewa Kękusia przeciwko Marii Kękus o rozwód.

Strona www.zasosno.webpark.pl założona została w dniu 14 grudnia 2001 r. przez Krzysztofa Lajpę – prezesa Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca (pismo Wirtualnej Polski S.A. z dnia 6 lipca 2007 r. z załącznikiem – k. 3040 i 3041, tom XX). Do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie Włodzimierz Baran dołączył wydruk ze strony www.zasosno.webpark.pl wykonany w dniu 13 kwietnia 2004 r., a zawierający widok strony głównej oraz dwóch pism umieszczonych na stronie, a mianowicie pisma Z. Kękusia z dnia 23 lutego 2004 r. – adresowanego do Sądu Apelacyjnego w Krakowie i z dnia 5 kwietnia 2004 r. – adresowanego do Sądu Okręgowego w Krakowie, a także wydrukowane w dniu 17 grudnia 2003 r. pismo Zbigniewa Kękusia z dnia 16 czerwca 2003 r. – skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W dniu 12 lipca 2004 r. do akt dołączono kolejne dwa pisma z tej strony: z dnia 29 czerwca 2004 r. i z dnia 26 kwietnia 2004 r. Autorem obydwoh był Zbigniew Kękus. Z notatki prokuratora (k. 41, t. I) wynika, że w dniu 12 lipca 2004 r., oprócz wyżej wymienionych pism, na stronie nie było żadnych nowych publikacji oskarżonego. W dniu 5 lipca 2005 r. prokurator ustalił, że strona Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca została administracyjnie zablokowana (k. 267, t. II).

Z kolejnej strony zkekus.w.interia.pl złożyła w dniu 26 października 2004 r. osoba, która nie podała swoich danych osobowych (pismo INTERPL S.A. z dnia 1 października 2007 r. – k. 3182, tom XX).

w Rzeczypospolitej Polskiej, aby móc bezkarnie obrażać przepisy [...] i ... ludzi. Wystarczy być nulką Rzecznika Praw Obywatelskich Rzeczypospolitej Polskiej i nosić nazwisko Zoll" (k. 564, t. III).

O sędziach XI Wydziału Cywilnego – Rodzinnego Sądu Okręgowego w Krakowie Agacie Wasilewskiej – Kawalek i Izabeli Strózik oskarżony pisze, iż obydwoh są zwyrodniałe, agresywne, niedouczzone, kłamliwe, obrażające przepisy prawa (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 587, t. III), obrażają, znieważają, poniżają, koczują z przywilejów wynikających z zawodów, jakie wykonują, stanowią, jakże zajmują, pozycję w społeczeństwie przynależnej tym stanowiskom, łamią prawa obywatelskie, których przeszeżenie ślubowały (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 1202, t. I), a ... kłamnie również lekko im przychodzi, jak łamanie praw obywatelskich (pismo z dnia 29 września 2004 r., k. 548, t. III). W piśmie z dnia 23 lutego 2004 r. Zbigniew Kękus pisze: „Nie dziwi mnie już także wcale dlaczego na rzeczywiste kłamstwa pozwalają sobie rozpoczynające kariery sędziowskie Sędziżni, jak SSR A. Wasilewska-Kawalek i SSR I. Strózik” (k. 7, t. I).

Pisząc o sędzi Agacie Wasilewskiej – Kawalek Zbigniew Kękus używa określeń: pozbawiona serca, niedouczzona, ichorliwa, zdziwaczała (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 58, t. I), sprawiąca wrażenie zaburzonej psychicznie (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 58 i pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 120, t. I), całkowicie moralne dno, stronica, niesprawiedliwa (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 67, t. I), nierzetelna, stronica, niedouczzona (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 118, t. I), skrajnie patologiczna postać (pismo z dnia 1 kwietnia 2005 r., k. 280, t. II), okrutna, mściwa (pismo z dnia 2 września 2005 r., k. 313, t. II), zwyrodniała (pismo z dnia 10 stycznia 2005 r., k. 381, t. II). Oskarżony twierdzi, że sędzia posługuje się kłamstwami, łamie prawa dziecka (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I), jest służalcza wobec Wiesławy Zoll (pismo z dnia 23 lutego 2004 r., k. 10, t. I), nie umie dobrze pisać po polsku, kompromituje instytucję, ubliża powadze Sądu, jest chrustiona przez Rzecznika Praw Obywatelskich (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 15, t. II) okrywa hańbą Sąd (strona główna www.zkekus.w.interia.pl, k. 269, t. III). Zarzuca jej brak kwalifikacji moralnych do wykonywania zawodu sędziego, brak znajomości obowiązującego w Polsce prawa (pismo z dnia 5 kwietnia 2004 r., k. 11, t. I), okrucieństwo wobec dzieci (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 412, t. II), zniechęcie się nad jego synem (pismo z dnia 23 marca 2005 r., k. 457, t. II) i pismo z dnia 28 kwietnia 2005 r., k. 604, t. III), uległość wobec stron (pismo z dnia 29 września 2004 r., k. 551, t. III).

Oskarżony nazywa SSO Izabelę Strózik sędziżnią – kłamcą (pismo z dnia 2 listopada 2004 r., k. 331, t. II), sędziżnią – iluzusem, która karierę opiera na służalczości wobec Wiesławy Zoll, zamian na mocnym gruncie przestępczego „prawa” (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 57, t. I), moralnym, kłamliwym dmem (pismo z dnia 2 lutego 2005 r., k. 297, t. II), niedouczonym kłamcą (pismo

W dniu 5 lipca 2005 r. prokurator dołączyła do akt pisma oskarżonego wydrukowane ze strony zkekus.w.interia.pl. Są to pisma z dat: 1.04.2005 r., 2.02.2005 r., 2.09.2005 r., 2.11.2004 r., 7.02.2005 r., 7.03.2005 r., 7.05.2005 r. (RPO), 10.01.2005 r., 19.01.2005 r., 20.07.2004 r., 20.08.2004 r., 23.03.2005 r., 24.01.2005 r., 25.02.2005 r., 25.02.2005 r. (RPO), 25.10.2004 r., 25.10.2004 r. (MS), 27.01.2005 r., 27.08.2004 r., 27.12.2004 r., 28.01.2005 r., 29.09.2004 r., 17.02.2005 r., 28.04.2005 r.

W piśmie z dnia 23 lutego 2004 r. (k. 5-7, t. I) Zbigniew Kękus nazywa ówczesnego prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie – Włodzimierza Barana – kłamcą i zarzuca mu, że swoimi działaniami chroni przed kompromitacją profesora Andrzeja Zolla, a na bardzo wiele może sobie, jako preza, pozwolić. Oskarżony twierdzi, że SSA Włodzimierz Baran lekceważy prawa dziecka, a wręcz nimi gardzi. W piśmie z dnia 26 kwietnia 2004 r. oskarżony pisze: „Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie SSA Włodzimierz Baran „na głowie” niemal stał, by łamiące, obowiązujące w Polsce prawo Sędziżni Wydziału XI Cywilnego-Rodzinnego ... spokojnie, bezkarnie mogli sobie w dalszym ciągu ... łamać to prawo” (k. 69-70, t. I). W piśmie z dnia 29 czerwca 2004 r. Zbigniew Kękus zarzuca SSA Włodzimierzowi Baranowi, że przesyła mu balamutne odpowiedzi, poświadcza nieprawdę, lekceważy sprawę łamania przez swoich podwładnych praw obywatelskich, jest stronniakiem i obrońcą sędziowskiej patologii i jest przykładem niegodnym naśladowania (k. 140-141, t. I). W piśmie z dnia 23 lutego 2003 r. Zbigniew Kękus stwierdza, iż pukerzywdzony całkowicie lekceważy obowiązujące w Polsce prawa dziecka i gardzi nimi (k. 7, t. I).

Wobec Wiesławy Zoll, adwokata reprezentującego jego żonę w postępowaniu o rozwód, oskarżony używa w swoich pismach określeń: oszustka, kłamca (pismo z dnia 5 kwietnia 2004 r., k. 10, t. I), moralne dno, lekceważące prawo zero (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 13, t. I), nikczemnik (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 20, t. I), całkowicie zdemoralizowane, służące moralne dno (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 107, t. I), pełna uctu, butna kłamca i oszustka (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 122, t. I), prymitywny, ichorliwy, zwyrodniały kłamca (pismo z dnia 7 marca 2005 r., k. 362, t. II), najzwyklejsza oszustka, kłamca, poświadczenia nieprawdę, karygodnie, instrumentalnie-traktująca dzieci (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 406, t. II), podważenia skrupułów kłamca i oszustka (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 44, t. I). Zbigniew Kękus zarzuca Wiesławie Zoll kłamstwa i oszustwa popełnione w trakcie postępowania z jego powództwa oraz nieuczynne i nieuczynne traktowanie jego małoletnich dzieci (pismo z dnia 23 lutego 2004 r., k. 6, t. I), to, że okłamuje Sądy, powołuje się na nie istniejące zaświadczenia, okazyje pogardy dla dzieci (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 572, t. III). Oskarżony, pisząc o działaniach Wiesławy Zoll, używa określeń: „zestwierzenie obyczajów” (pismo z dnia 27 grudnia 2004 r., k. 535, t. III). Natomiast w piśmie z dnia 17 lutego 2005 r. pisze: „Jak niewiele potrzeba

z dnia 29 lipca 2004 r., k. 413, t. II), zdemoralizowaną nadanymi jej przywilejami niezręczności i niezwiastości (pismo z dnia 2 lutego 2005 r., k. 302, t. II). Zarzuca jej posługiwanie się kłamstwem i łamanie praw dziecka (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I), służalczość i całkowicie podporządkowanie kłanczy Wiesławie Zoll (pismo z dnia 5 kwietnia 2004 r., k. 10, t. I), niezajomość prawa (pismo z dnia 5 kwietnia 2004 r., k. 9, t. I), nieuczynność i brak kwalifikacji merytorycznych do wykonywania zawodu sędziego (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 69, t. I), pogardę dla prawa i brak kompetencji (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 115/2, t. I).

Sędzia Agata Wasilewska – Kawalek prowadziła sprawę z powództwa Zbigniewa Kękusia przeciwko Marii Kękus o rozwód jako tuzeci (po L. Siedlarz – Kaperze i E. Hańderek) referent tej sprawy, zaś Izabela Strózik była w składzie Sądu, który w dniu 21 maja 2003 r. wydał w tej sprawie wyrok.

Ewa Hańderek, drugi referent sprawy rozwodowej oskarżonego, nazywana jest przez niego w pismach nierzetelna, niesprawiedliwa, stronica, niedouczona (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 118/1, t. I), z patologiczną, zwyrodniałą osobowością (pismo z dnia 2 września 2005 r., k. 318, t. II). Oskarżony pisze, iż Ewa Hańderek jest okrutna wobec dzieci i łamie ich prawa (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 119/2, t. I), że cechuje ją najzwyklejsza, prymitywna buta i arogancja oraz bezprzykładna stronniczość (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 412, t. II), że sędzia „drwi, kpi i szydzi z prawa do ochrony zdrowia” (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 412, t. II), że posługuje się kłamstwami (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I). W piśmie z dnia 29 czerwca 2004 r. oskarżony pisze, iż SSR Ewa Hańderek bezustannie łamie prawo (k. 56, t. I), a w piśmie z dnia 16 czerwca 2003 r., że okazyje „beprzykładną stronniczość, nierzetelność, uległość wobec patologicznych, zachowań” Zbigniewa Kękusia i jej pełnomocnika adwokata Wiesławy Zoll (k. 13, t. I); prawni są jej obec (k. 19, t. I).

Sędziowie Sądu Apelacyjnego w Krakowie Jan Kremer, Maria Kus – Trybek i Anna Kowcz – Braun nigdy osobście nie zetknęli się ze Zbigniewem Kękusiem, a jedynie w dniu 4 marca 2002 r. rozpoznawali zażalenie oskarżonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie (k. 1117, t. VII). To wysunęły oskarżonemu, aby w późniejszych pismach zarzucać sędziom, iż prawa są im obec (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 19, t. I), a opisując ich postępowanie używają określeń „zestwierzenie obyczajów” (pismo z dnia 27 grudnia 2004 r., k. 535, t. III).

Sędzia Agnieszka Oklejak była przewodniczącą XI Wydziału Cywilnego – Rodzinnego SO w Krakowie, przed którym toczyła się sprawa Zbigniewa Kękusia o rozwód. Również nie zetknęła się osobście z oskarżonym, ale kilkakrotnie podejmowała czynności w jego sprawie, np. była w składzie Sądu rozpoznającego wnioski Zbigniewa Kękusia o wyłączenie sędziów jej wydziału. W swoich pismach oskarżony pisal o Agnieszce Oklejak, że poświadczyła nieprawdę, okłamała Rzecznika Praw Dziecka (pismo z dnia 10 stycznia 2005 r.,

k. 375, t. III) okazywał hańbę sobie i Rzeczypospolitej Polsce (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 70, t. I), cechując ją bezgraniczną stronniczością, lekceważeniem konstytucyjnych obowiązków (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I), ma ograniczoną zdolność do kierowania swoim postępowaniem (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 66, t. I). Zbigniew Kękuś pisze o sędzi, jaka przewodniczącej wydziału, iż zarządza sforą pozbawionych serca, niedouczonej, tchórzliwych, zdziwaczalych, okrutnych i sprawiających wrażenie zburzonych psychicznie sędzin (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 58, t. I), a sama pretenduje „zapewnić do tytułu najbardziej cywilnej sędzi Rzeczypospolitej Polskiej” (pismo z dnia 28 kwietnia 2005 r., k. 613, t. III). Ponadto w piśmie z dnia 16 czerwca 2003 r. oskarżony pisze m. in. o sędzi Agnieszce Oklejak, że prawa są jej obce i że z okrucieństwem traktuje jego dzieci (k. 19, t. I).

Zbigniew Kękuś a kolejnej sędzi referent w jego sprawie rozwodowej – Teresie Dyrze – pisze, iż niekiedy uczestniczy w postępowaniu z jego powództwa (pismo z dnia 28 kwietnia 2005 r., k. 608, t. III), jest nierzetelna, niesprawiedliwa, stronnicza, niedouczone (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 118/1, t. I), kłamliwa, obrażająca przepisy prawa (pismo z dnia 17 kwietnia 2005 r., k. 288, t. II), uprzywilejowana, żywyrodniła (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 587, t. III), lekceważy obowiązki konstytucyjne, łamie prawa dziecka i posługuje się kłamstwami (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I), nie zna prawa albo świadomie nie chce go przestrzegać (pismo z dnia 2 września 2005 r., k. 310, t. II), bezstannie drwi, kpi i szydzi z przepisów i poleceń przełożonych (pismo z dnia 24 stycznia 2005 r., k. 466, t. III), kompromituje Sąd Okręgowy w Krakowie, wymiar sprawiedliwości (pismo z dnia 25 lutego 2005 r., k. 489, t. III) i zawód sędziowski (pismo z dnia 25 października 2004 r., k. 507, t. III). Brakuje jej kwalifikacji merytorycznych (pismo z dnia 25 lutego 2005 r., k. 482, t. III) i pismo z dnia 7 lutego 2005 r., k. 340, t. II) i moralnych do wykonywania zawodu sędziego, jest bezprzykładnie kłamliwa, obrażająca przepisy (pismo z dnia 25 lutego 2005 r., k. 484, t. III) i pismo z dnia 7 lutego 2005 r., k. 340, t. II). Określa ją mianem „do cna zdemoralizowanego osobnika” (pismo z dnia 25 lutego 2005 r., k. 475, t. III). W piśmie z dnia 29 czerwca 2004 r. oskarżony twierdzi, że SSO Teresa Dyrka „nie zna podstawowych, wynikających z Konstytucji RP praw obywatelskich” (k. 57, t. I).

Danuta Klońska, Jadwiga Osuch, Anna Karcz – Wojnicka i Małgorzata Feruk nie poznały osobiście Zbigniewa Kękusia, a jako orzekające w XI Wydziale Cywilnym – Rodzinnym Sądu Okręgowego w Krakowie rozpoznawały jego wnioski o wyłączenie sędziego. Oskarżony pisze o nich, iż dowiodły swojej bezgranicznej stronniczości, lekceważąc całkowicie konstytucyjne obowiązki bezstronności i sprawiedliwości, że mają bardzo ograniczoną zdolność do kierowania swoim postępowaniem (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I), Danuta Klońska dodatkowo akceptuje

6

10 stycznia 2005 r., k. 581, t. III), okrutnikiem, gardzącym dobrem, nawet zdrowiem dziecka (pismo z dnia 27 grudnia 2004 r., k. 534, t. III), wyrodynamicem, rzadkim i największym tchórzem (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 569 i 582, t. III). Oskarżony twierdzi, że postępowanie Rzecznika jest modelem ilustracją doskonałej, wzorcowej protekcji, a sam Rzecznik obrońcą sędziowskiej patologii (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 587, t. III).

We wszystkich wyżej wskazanych pismach Zbigniew Kękuś rozpowszechniał materiały z postępowania ze swojego powództwa o rozwód, toczącego się przed Sądami Okręgowymi w Krakowie pod sygnaturą XI CR 603/04, opisując przebieg postępowania, czynności podejmowane przez sędziów, swoje odpowiedzi na owe czynności, cytując fragmenty zarządzeń i orzeczeń, a nawet umieszczając je w całości jako załączniki (np. do pisma z dnia 20 lipca 2004 r. dołączono wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, który zapadł w sprawie w dniu 29 stycznia 2004 r. oraz kilka postanowień Sądu Okręgowego – k. 439). W piśmie z dnia 16 czerwca 2003 r., opublikowanym na stronie www.zesopo.webpark.pl, oskarżony opisuje przebieg postępowania w swojej sprawie, a także dołącza jako załączniki swoje pisma oraz wnioski składane do sprawy i przedstawia sposoby ich rozstrzygnięcia przez Sąd. Oskarżony przyznaje w swoich pismach, m.in. w piśmie z dnia 20 lipca 2004 r. (k. 119/2, t. I), że celowo zamieszcza te informacje, o czym dokładniej niżej.

Zbigniew Kękuś w swych wyjaśnieniach złożonych w dniu 15 marca 2011 r. zaprzeczył, aby umieszczał na stronach internetowych swoje pisma. Według oskarżonego wynika to inne osoby ze Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca bez jego wiedzy i zgody. Oskarżony wyjaśnił też, iż nie on był założycielem strony zesopo.winteria.pl i nie on był jej użytkownikiem, a osoby ze Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca (k. 3680, t. XXIII), niemniej w piśmie z dnia 30 października 2006 r. oskarżony złożył niektórym z pokrzywdzonych „propozycje”, jak sam to określa, że w przypadku złożenia oświadczeń, iż nie czynią się oni pokrzywdzonymi w tej sprawie, w ciągu tygodnia usunięte zostaną ze strony Zarządu Głównego Obrony Praw Ojca i z jego strony nazwiska pokrzywdzonych i pod daty przekazania tych oświadczeń w zadnym z pism przekazanych przez oskarżonego do publicznej wiadomości, a dotyczących jego relacji z sądem, Zbigniew Kękuś nie wymienił już nigdy ich nazwisk (k. 2876-2877, t. XIX).

Ponadto oskarżony w końcowej części powyższego pisma pisze: „Nie miejcie mi za złe – jeśli znajdziecie niniejsze pismo na znanych Wam stronach internetowych – Państwo [tu wymienionych jest szóstka pokrzywdzonych] za zię, że Państwu nie składam takiej smęci, jak Adresatom niniejszego pisma propozycji. Z Wami z ogromną radością spotkam się w Sądzie.” (k. 2877, t. XIX). Stawia to w innym świetle wyjaśnienia oskarżonego, który twierdził: „Pisma były umieszczane bez naszej wiedzy i zgody” (k. 3680, t. XXIII).

8

patologię, a jej zachowanie to bezprzykładna kompromitacja (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 65, t. I). O wszystkich sędziach Wydziału XI Zbigniew Kękuś pisze: „Czy w tym Wydziale są w ogóle ... normalne Sędziyny? Normalne, to znaczy takie, które posiadają potrzebne do wykonywania zawodu Sędziego kwalifikacje merytoryczne i moralne, które poróżają samodzielnie zająć stanowisko w zgłaszanej im przez stronę postępowania sprawie. Jak nie okrutne dla chorego dziecka, pozbawione wszelkich kwalifikacji do wykonywania zawodu Sędziego klamcy, to nie poróżają samodzielnie kierować swym postępowaniem i w ostateczności ... broniące okrutnych klamców, samodzielnie z ich własnej woli ... „ubezwłasnowolnione”. Paranoja i patologia” (pismo z dnia 26 kwietnia 2004 r., k. 69, t. I).

Owczesna Prezes Sądu Okręgowego w Krakowie Maja Rymar określała jest przez oskarżonego jako osobę „wyjątkowo, szczególnie warężną” (pismo z dnia 1 kwietnia 2005 r., k. 279, t. II), która prezentuje żalostną, ohydą i niekierującą postawę, ... tchórzliwie chowa „głowę w piasek” przed odpowiedzialnością, wynikającą z zajmowanego przez nią odpowiedzialnego, przewidzianego, duranego zniżeniem społecznym stanowiska Prezesa Sądu” (pismo z dnia 1 kwietnia 2005 r., k. 280, t. II) i skompromitowała Sąd okrucieństwem, zatajeniem jego wniosku (pismo z dnia 1 kwietnia 2005 r., k. 282-283, t. II).

Z oskarżonym nie zetknął się też osobiście Sędzia Sądu Apelacyjnego w Krakowie Krzysztof Sobierajski, który był jedynie w składzie Sądu rozpoznającego jedno z zażaleń Zbigniewa Kękusia. Oskarżony w swoim piśmie z dnia 17 lutego 2005 r. nazywa go klamcą, poświadczającym nieprawdę (k. 578, t. III), twierdzi, że cechuje go największe cwaniactwo (k. 579, t. III) i że sędzia manipuluje faktami (k. 581, t. III).

Zbigniew Kękuś w swoich pismach żył i znieważa również Andrzeja Zolla, który od dnia 30 czerwca 2000 r. do dnia 15 lutego 2006 r. pełnił funkcję Rzecznika Praw Obywatelskich. Oskarżony twierdzi, że rzecznik sprzeniewierzył się ślubowaniu. Konstytucji (pismo z dnia 5 kwietnia 2004 r., k. 11, t. I), kompromituje urząd, jaki sprawuje (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 13, t. I), ganizi prawomą dąca, wykorzystuje stanowisko do uprawiania „przywoty w najczystszej postaci” (pismo z dnia 29 czerwca 2004 r., k. 59, t. I), wspieranie żony Wiesławy Zoll, która była pełnomocniczką Marii Kękus w postępowaniu o rozwód (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 407, t. II) i obrony Teresy Dyrki (pismo z dnia 27 grudnia 2004 r., k. 534, t. III), nie jest wierny Konstytucji, nie strzeże prawa, nie kieruje się w postępowaniu prawem i zasadami współzycia i sprawiedliwości, nie jest bezstronny, nie strzeże godności stanowiska (pismo z dnia 20 lipca 2004 r., k. 422, t. II), nie spełnia warunków stawianego kandydatowi na Rzecznika Praw Obywatelskich (pismo z dnia 17 lutego 2005 r., k. 587, t. III). Nazywa go całkowicie pozbawionym honoru, ambicji tchórzem schowanym za średniego szczebla urzędnika Ministerstwa Sprawiedliwości (pismo z dnia 16 czerwca 2003 r., k. 19, t. I), awyrodniłym Rzecznikiem) Praw Obywatelskich (pismo z dnia

7

Twierdzeniu temu przeczył sam oskarżony także w piśmie z dnia 20 lipca 2004 r. (k. 119/2, t. I) pisząc: „Informuję, że elektroniczna wersja niniejszego wniosku, oraz wszystkich – do końca urwania, toczącego się przed holdującym patologii i bezprawiu Wydziałem XI Cywilnym – Rodzinnym Sądu Okręgowego w Krakowie postępowania z mego powództwa – moich pism i odpowiedzi na nie umieszczone będą na internetowych stronach Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca – www.zesopo.pl lub www.zesopo.webpark.pl”.

Strona <http://zkekus.winteria.pl> zaczynała się od słów: „Nazywam się Zbigniew Kękuś. Mam 46 lat.” (k. 268, t. II), po czym następowała historia sprawy z powództwa oskarżonego o rozwód. Na stronie umieszczone były pisma, w których oskarżony znieślawiał i znieważał ustalonych w sprawie pokrzywdzonych.

We wszystkich pismach umieszczonych na stronach internetowych widnieje rozdziałnik, komu, oprócz adresata, zostały przekazane do wiadomości. W rozdziałniku zazwyczaj umieszczona jest strona internetowa www.zesopo.webpark.pl.

Twierdzenia oskarżonego, że nie wiedział o zamieszczeniu jego pism w Internecie, nie są więc prawdziwe. Zbigniew Kękuś nie tylko dostarczał materiały, który miał być zamieszczony na stronach, ale także mógł decydować o jego usunięciu, co sam przyznaje. Nawet, jeśli fizycznie to nie on wprowadzał swoje pisma na strony internetowe, bo, na przykład, nie miał wystarczającej wiedzy z dziedziny informatyki i nie był administratorem stron, odbywało się to za jego zgodą. Potwierdza to również zdanie zawarte w piśmie z dnia 7 czerwca 2004 r., adresowanym do Włodzimierza Barana: „Wyłącznie dla Pana komfortu, by wybaczyć Pana z rozterek, nie był przyczyną Pana frustracji [...] nie umieściłem w niniejszym piśmie wykażu Adresatów jego kopii. Prześle jednak – oczywiście – to pismo do przedstawicieli władz administracji, mediów ... Elektroniczna wersja niniejszego pisma znajduje się na internetowych stronach Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca” (k. 1472, t. I). W piśmie z dnia 17 lutego 2005 r. oskarżony pisze: „Przecież ja przekazuję do publicznej wiadomości informacje o przebiegu, rozpoczętego w 1997 r. postępowania z mego powództwa, dopiero od ... 2002 r.” (k. 581, t. III), a na stronie 591 akt, w tym samym piśmie, czytamy: „prezentuję tylko pierwsze cztery strony mego zażalenia z dnia 24.05.2004 r., prezentując przedstawione przeze mnie SSO Teresie Dyrka zarządy”. W piśmie z dnia 17 lutego 2005 r., skierowanym do Rzecznika Praw Obywatelskich, Zbigniew Kękuś napisał: „Ja się moimi pismami – gdy patologia postępowania Pana i małżonki i SSR A. Wasilewskiej-Kawalek wobec moich dzieci sięgnęła „szczytów” zacząłem ich treść podawać do publicznej wiadomości – przed bezprawiem, jakie Państwo uprawiacie, bronię.” (k. 587, t. III).

W wyjaśnieniach złożonych w dniu 15 marca 2011 r. oskarżony podaje, że zapisy na stronach internetowych www.zesopo.webpark.pl

9

wskazali oni dokładnie, kiedy dowiedzieli się o umieszczonych na stronach Internetowych treściach ich znieważających i osobie domniemanego sprawcy, niemniej większość wiedziała o tym przed przesłuchaniem, a tylko nieliczne osoby zapoznano z tymi treściami dopiero w czasie przesłuchania.

Włodzimierz Baran dowiedział się o upublicznieniu pism Zbigniewa Kękusia w Internecie z tych właśnie pism, na które odpisywał w okresie od stycznia 2003 roku do dnia 3 września 2004 r. Pokrzywdzony sprawdził to i odszukał pisma w sieci (zeznania z dnia 8 września 2004 r., k. 137/2). Wiesława Zoll dowiedziała się o nich w trakcie sprawy rozwodowej państwa Kękusów, w której występowała jako pełnomocnik pozwanej (zeznania z dnia 25 października 2004 r., k. 188-21. Agata Wasilewska – Kawalek o pismach dowiedziała się dopiero w toku postępowania przygotowawczego (zeznania z dnia 8 września 2004 r., k. 150). Izabela Suřík słyszała jedynie o publikacji pism w Internecie (zeznania z dnia 21 września 2004 r.). Ewa Hańderek o pismach dowiedziała się od kolegów z sądu po powrocie do pracy po długim zwolnieniu lekarskim (zeznania z dnia 18 lutego 2005 r., k. 238/2). Jan Kremer zeznał, że wiadomo mu, iż oskarżony zaczął wymieniać jego nazwisko w swoich pismach i publikować je w Internecie po rozpoznaniu przez niego jednego z zażaleń Zbigniewa Kękusia (zeznania z dnia 8 września 2004 r., k. 135/2). Maria Kus – Trybek znalazła pismo Zbigniewa Kękusia w Internecie też dopiero po sprawie owego zażalenia, tj. po dniu 4 marca 2002 r. (zeznania z dnia 21 września 2004 r., k. 158/2). Artur Kowacz – Braun dowiedziała się o wszystkim od kolegów (zeznania z dnia 20 grudnia 2004 r., k. 210/2). Agnieszka Oklejak o publikacjach w Internecie powiedziała rodzina męża z Austrii (zeznania z dnia 21 września 2004 r., k. 162). Jadwiga Osuch dowiedziała się o nich od znajomych (zeznania z dnia 12 czerwca 2006 r., k. 2409/2). Anna Karcz – Wojnicka wiedziała o tym, iż pisma Zbigniewa Kękusia pojawiły się w Internecie (zeznania z dnia 27 sierpnia 2004 r., k. 130/2). Małgorzata Ferak dowiedziała się o wszystkim po zawiadomieniu z prokuratury w toku postępowania przygotowawczego, wtedy zainteresowała się sprawą (zeznania z dnia 10 listopada 2004 r., k. 207/2). Maja Rymar o sprawie dowiedziała się od Agnieszki Oklejak (zeznania z dnia 10 września 2004 r., k. 154). Krzysztofowi Sobierajskiemu powiedzieli o pismach koledzy z wydziału (zeznania z dnia 13 września 2004 r., k. 155/2).

Wobec niemożności ustalenia konkretnych dat, w jakich pokrzywdzeni dowiedzieli się o znieważających i zniesławiających ich pismach, Sąd, obliczając termin przedawnienia karalności, przyjął okres trzech lat od daty czynu.

Z kolei karalność przestępstw określonych w art. 226 § 3 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w art. 241 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., ściganych z oskarżenia publicznego, ustaje, na podstawie art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k., z upływem pięciu lat od ich popełnienia,

przy czym, jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie przeciwko osobie, karalność przestępstw ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu.

Sąd przyjął, iż chwilą popełnienia przestępstwa polegającego na umieszczeniu w sieci Internet znieważających lub zniesławiających pism, jest chwila dokonania danego wpisu. Sąd podziela w tym względzie argumentację Sądu Najwyższego przedstawioną w uzasadnieniu postanowienia z dnia 29 czerwca 2010 r., I KZP 7/10, że przestępstwo tego typu popełnione jest wówczas, gdy sprawca swoim zachowaniem wyzerpie wszystkie znamiona określone w przepisie karnym i choć możliwe jest, że interesy pokrzywdzonego naruszone są tak długo, jak długo na portalu internetowym dostępna jest publicznie treść, która go zniesławia, to nie przesądza to o „trwałości przestępstwa, ale jedynie o możliwości zakwalifikowania go jako „przestępstwa o skutkach trwałych”.

Wszystkie czyny oskarżone oskarżonemu popełnione zostały w bliżej nieustalonych dni, niemniej ustalono datę, po jakiej z pewnością nie mogły zostać popełnione, a to 12 lipca 2004 r. i 5 lipca 2005 r. Postępowanie w umieszczonej sprawie wszczęto w dniu 2 listopada 2005 r., a więc w okresach wskazanych w art. 101 § 1 i § 2 k.k.

W tej sytuacji, w świetle treści art. 101 § 2 k.k. i art. 102 k.k., karalność przestępstw o których mowa w punktach I i II postanowienia ustala z dniem 5 lipca 2012 r., zaś czynów z punktów I.2-10, I.15 i I.16 z dniem 5 lipca 2013 r., natomiast na podstawie art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k., karalność czynów z art. 117 i 118 ustala z dniem 5 lipca 2015 r.

Z uwagi na powyższe, orzeczono, jak w punktach I i II postanowienia, na podstawie powołanych tam przepisów.

Wynagrodzenie obrońcy z urzędu obliczono w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 oraz § 2 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Za podstawę wynagrodzenia Sąd przyjął podwójną stawkę minimalną z uwagi na ośmerność i zawłoczność sprawy.

Ponieważ, zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k., w przypadku umorzenia postępowania koszty procesu ponosi Skarb Państwa, orzeczono, jak w punkcie IV postanowienia.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność
Sędzią Sekretarz
Marek Jędrzejak